

آن کسی که در ایمانداران شکل می گیرد

خواندن متون مقدس: غلاطیان ۱: ۱۵-۱۶؛ ۲: ۲۰؛ ۳: ۲۹؛ ۴: ۵، ۱۹؛
افسیسیان ۳: ۱۷؛ ۲: ۱۸؛ ۳: ۱۸؛ رومیان ۸: ۲۹؛ ۱۲: ۲۲

۱. عهد جدید آشکار می کند که مسیح عمیقاً با وجود درونی ما مرتبط است و مایل است با ما یک رابطه باطنی داشته باشد - غلاطیان ۱: ۱۵-۱۶؛ ۲: ۲۰:

آ. خدا پسر خود را به پولس و به ما آشکار کرد - ۱: ۱۶-۱۵:

۱. کلمه «آشکار» در غلاطیان ۱: ۱۶ حیاتی و بسیار مهم است.
 ۲. آشکار کردن، شناخته ساختن (فاش کردن) یا به وضوح نشان دادن (نمایش) چیزی است که مخفی مانده است.
 ۳. در عهد جدید، آشکار شدن، به شیوه‌ای عمیق با روحمان مرتبط است - رومیان ۱: ۱۷؛ ۸: ۱۸؛ ۱: ۱۰؛ ۲: ۱۰؛ ۱: ۵؛ ۵: ۱.
 ۴. آشکار کردن پسر خدا توسط خدا به ما، در ما است. این، نه بیرونی، بلکه درونی است، نه با بینشی ظاهری، بلکه با بینایی درونی است.
 ۵. خواست قلبی خدا، آشکار کردن پسرش در ما است تا او را بشناسیم، او را به عنوان حیاطمان دریافت کنیم (یوحنا ۱۷: ۳؛ ۳: ۱۶)، و پسران خدا شویم (۱: ۱۲؛ غلاطیان ۴: ۵-۶).
- ب. ما در غلاطیان ۲: ۲۰ اساسی ترین حقیقت اقتصاد خدا را می بینیم - دیگر نه من بلکه مسیح در من زندگی می کند:

۱. وقتی که مسیح طبق اقتصاد خدا مصلوب شد، ما در او شامل شدیم. این یک امر مسلم به انجام رسیده است - رومیان ۶: ۶؛ غلاطیان ۲: ۲۰؛ ۶: ۱۴.
۲. ما نسبت به شریعت مرده‌ایم و از طریق اتحاد ارگانیک با مسیح، به سوی خدا زندگی می کنیم - یوحنا ۱۵: ۴-۵؛ ۱: ۱۷؛ ۶: ۱۷؛ رومیان ۱۲: ۴-۵؛ ۱: ۱۲؛ تسالونیکیان ۱: ۱.
۳. «من» در غلاطیان ۲: ۲۰ نه تنها به پولس، بلکه به هر یک از ما اشاره دارد، و شهادت پولس نیز شهادت ماست:

(آ) «با مسیح مصلوب شده ام» - آ. ۲۰.

(ب) «ولی زندگی می کنم لیکن نه من بعد از این، بلکه مسیح در من زندگی می کند» - آ. ۲۰.

(پ) «زندگانی که الحال در جسم می کنم، به ایمان بر پسر خدا می کنم» - آ. ۲۰.

(ت) «پسر خدا... که مرا محبت نمود و خود را برای من داد» - آ. ۲۰.

(ث) چی می-تونه [مرا از تو] جدا کنه؟ / تا آخر عاشقمی! / اوه، عشقت چه حکمی داره، /

خود را با من آمیختی! / تا ابد یک هستیم با هم / تواز [آن] من و من از [آن] تو! / این

شهادتم خواهد بود: / با هم در عشقت گیریم! - سرود ۱۵۲، بند ۴.

۲. مسیح مصلوب شد (غلاطیان ۳: ۱) تا ما را از لعنت شریعت بازخیرد کند (آ. ۱۳) و ما را از مسیر دینی و مذهبی شریر دنیا رهایی دهد (۱: ۴) و او از مردگان رستاخیز کرد تا بتواند در ما زندگی کند (۲: ۲۰) و در بلوغ ما، در ما شکل بگیرد (۴: ۱۹).

۳. در غلاطیان ۴: ۱۹ مسیح، به عنوان آن که در ایمانداران شکل می گیرد ارائه داده شده است:

آ. مسیح، یک شخص زنده، تمرکز انجیل پولس است - ۱: ۱۶؛ رومیان ۱: ۱، ۳-۴.

ب. بشارت پولس، به ثمر رساندن مسیح، پسر خدای زنده، در ایمانداران بود - غلاطیان ۱: ۱۵-۱۶؛ ۲: ۲۰؛ ۴: ۱۹.

پ. مسیح اکنون در ما زندگی می کند، و او در ما شکل خواهد گرفت - آ. ۱۹.

- ت. پولس درد زایمان می کشید تا مسیح در ایمانداران برای مقام پتری کامل آنها شکل بگیرد - آ. ۵، ۱۹.
۴. بر طبق کاربرد پولس در عهد جدید، کلمه «شکل» به ابراز بیرونی وجود درونی اشاره دارد (فیلیپیان ۲: ۶). ما آنچه هستیم، در شکل ما، یعنی ابراز بیرونی وجود درونی ما، ابراز می شود.
۵. شکل گرفتن مسیح در ما به معنای رشد کامل مسیح در ما است - غلاطیان ۴: ۱۹؛ افسسیان ۴: ۱۳-۱۶:

آ. اول، مسیح هنگامی که توبه کردیم و در او ایمان آوردیم، در ما متولد شد، سپس در زندگی مسیحی ما، او در ما زندگی می کند (غلاطیان ۲: ۲۰)، و سرانجام، در بلوغ ما، او در ما شکل خواهد گرفت.

ب. شکل گرفتن مسیح در ما، اجازه دادن به اوست که در کل وجودمان نفوذ کند و اجزای درونی ما را اشباع نماید - ۴: ۱۹؛ افسسیان ۳: ۱۷؛ کولسیان ۳: ۴، ۱۰-۱۱:

۱. وقتی که مسیح وجود درونی ما را بدین طریق اشغال می کند، در ما شکل می گیرد - مزامیر ۵۱: ۶.
۲. ما باید به مسیح اجازه دهیم که هر بخش از وجود درونی ما را اشباع کند. او باید ما را اشغال کرده و ذهن، احساس، و اراده ما را اشباع کند - فیلیپیان ۲: ۵؛ افسسیان ۳: ۱۷.
۳. اینکه مسیح تمامی وجودمان را تصرف کند، این است که در ما شکل بگیرد - غلاطیان ۴: ۱۹.

پ. برای اینکه مسیح خانه خود را در دل های ما بسازد، باید بتواند در درون ما مستقر شود، و این مستلزم آن است که به مسیح اجازه دهیم تا خانه خود را در تمام بخش های وجود درونی ما بسازد. این شکل گرفتن مسیح در ما است - افسسیان ۳: ۱۷.

ت. شکل گرفتن مسیح در ما، اجازه دادن به روح شامل تمام است که هر بخش از وجود درونی ما را اشغال کند - غلاطیان ۴: ۱۹؛ ۳: ۲-۳، ۱۴:

۱. مسیح نه تنها باید در ذهن، احساس، و اراده ما گسترش یابد، او در حقیقت باید به ذهن، احساس، و اراده ما تبدیل شود - فیلیپیان ۲: ۵؛ ۱ قرنطیان ۲: ۱۶.
۲. همه چیز غیر از مسیح باید کاهش یابد، و مسیح باید در تجربه ما برای ما همه چیز شود. این شکل گرفتن مسیح در ما است.

ث. شکل گرفتن مسیح در ما، آمیختن مسیح با کل وجودمان است - ۶: ۱۷:

۱. در هر بخش از وجود ما، مسیح باید با ما آمیخته شود - افسسیان ۴: ۲۳.
۲. مسیح باید در ما نفوذ کند و ما را اشباع نماید تا وقتی که کاملاً با ما ممزوج شود. سپس او در ما شکل خواهد گرفت - ۳: ۱۷؛ غلاطیان ۴: ۱۹.

ج. کلام پولس درباره شکل گرفتن مسیح در ایمانداران بر این دلالت دارد که ما در حال ساخته شدن با مسیح هستیم - کولسیان ۱: ۲۷؛ ۳: ۴، ۱۰-۱۱:

۱. مسیح در ما زندگی می کند، او در ما شکل می گیرد، و او ساختار ما می شود. مسیح اکنون در ما زندگی می کند تا بتوانیم به طور ارگانیک با او ساخته شویم - غلاطیان ۲: ۲۰؛ کولسیان ۳: ۴، ۱۰-۱۱.

۲. عاقبت، کل وجودمان با عنصر مسیح ساخته خواهد شد، زیرا او هر بخش از روان ما را خواهد ساخت تا شکل او، صورت او را در هر بخش از وجودمان داشته باشیم - ۲ قرنطیان ۳: ۱۸؛ رومیان ۸: ۲۹.

چ. کلمه «بسته شود [شکل بگیرد]» در غلاطیان ۴: ۱۹ با کلمه «صورت» در ۲ قرنطیان ۳: ۱۸ مطابقت دارد:

۱. مسیح با عنصر خود، به طور ارگانیک در درون ما کار می کند تا بتوانیم شکل او را داشته باشیم و صورت او را ابراز کنیم - رومیان ۸: ۲۹.
۲. شکل گرفتن مسیح در ما بستگی به دگرگون شدن ما به صورت او دارد - ۲ قرنطیان ۳: ۱۸.

۳. دگرگون شدن ما به صورت او و شکل گرفتن او در ما باعث می شود که ما به صورت او همشکل شویم. همشکل شدن ما به صورت او، حاصل شکل گرفتن او در ما است - غلاطیان ۴: ۱۹؛ رومیان ۸: ۲۹.

ح. شکل گرفتن مسیح در ما این است که سه بخش روان ما - ذهن، احساس، و اراده ما - نو شود - ۱۲: ۱۲. آ. افسسیان ۴: ۲۳:

۱. برای اینکه ذهن، احساس، و اراده ما نو شود، مسیح باید ذهن، احساس، و اراده ما را اشباع کند و خود ما و دنیا در روانمان را با خود جایگزین نماید - رومیان ۱۲: ۲.

۲. اگر ما به این طریق نو شویم، هر بخش از وجود درونی ما صورت مسیح را خواهد داشت - ۲ قرننیان ۳: ۱۸؛ رومیان ۸: ۲۹.

۶. مسیح باید در ما شکل بگیرد تا پسران بالغ و وارثانی باشیم که برکت موعود خدا را به ارث ببریم و در مقام پسری الهی بالغ شویم - غلاطیان ۳: ۱۴، ۲۶، ۲۹؛ ۴: ۵-۶:

آ. غلاطیان ۳: ۲۶ می گوید: «زیرا همگی شما بوسیله ایمان در مسیح عیسی، پسران خدا می باشید»؛ عبارت «پسران خدا» به پسران بالغ اشاره دارد.

ب. تحت عهد قدیم، مردم برگزیده خدا، نوزادان محسوب می شدند. اکنون تحت عهد جدید، آنها پسران بالغ محسوب می شوند که برکت موعود - روح شامل تمام مسیح - را به ارث خواهند برد.

پ. مسیح باید در ما بالغ شود تا ما وارثان مسرت کامل خدای سه یکتا به عنوان میراث خود باشیم. روح القدس، بیعانه میراث ما است - افسسیان ۱: ۱۳-ب ۱۴؛ ۱ پطرس ۱: ۴.

ت. ما باید دعا کنیم که خداوند ما را بیاورد به تجربه و مسرت مسیح، که در ما متولد شده است، اکنون در ما زندگی می کند، و در بلوغ ما، در ما شکل می گیرد تا بتوانیم پسران بالغ و وارثان برکت موعود خدا باشیم و تا در مقام پسری الهی بالغ شویم - غلاطیان ۳: ۲۹؛ ۴: ۶، ۱۹.